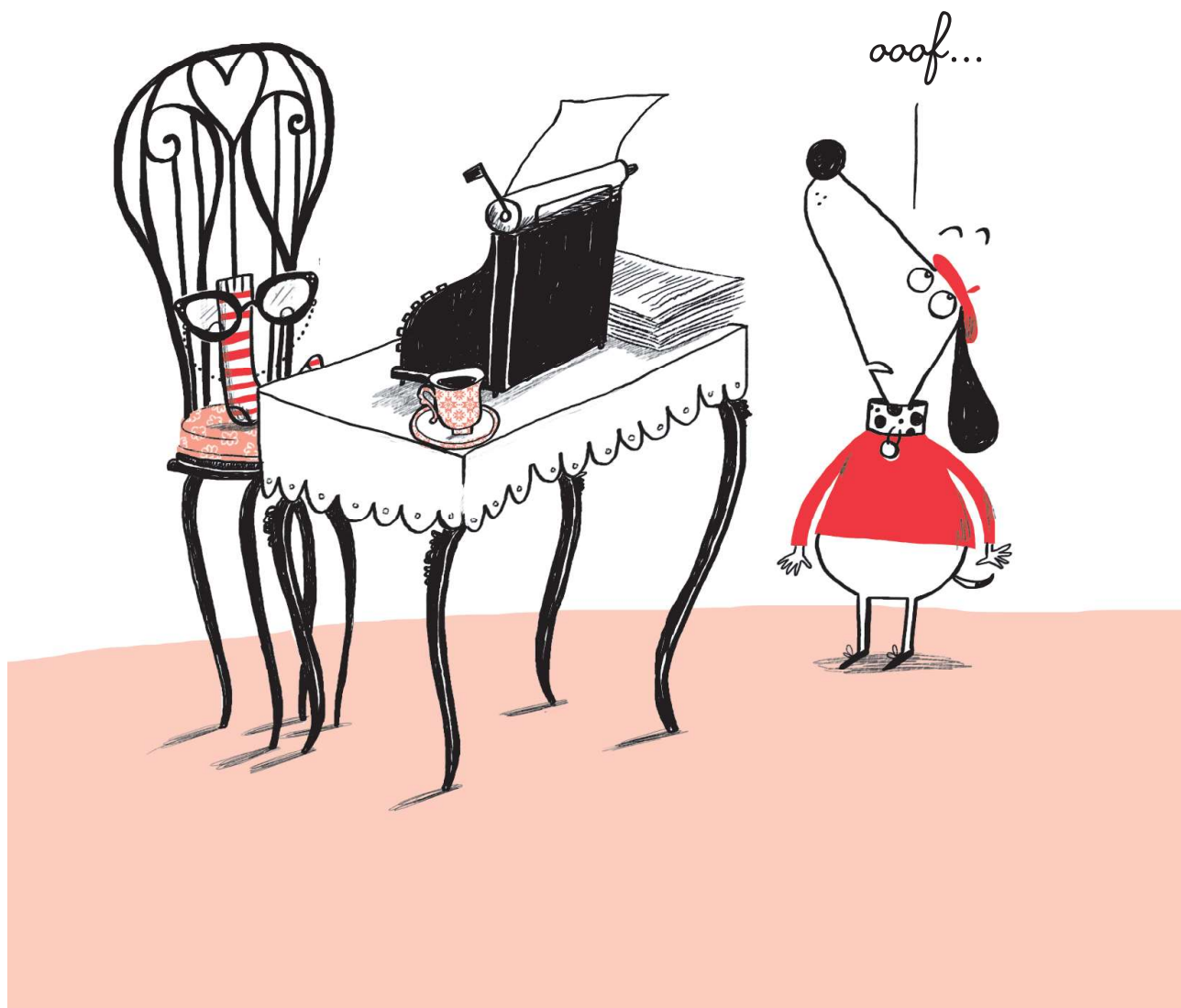

Era joi dimineața. Ziua
de dinainte fusese miercuri,
o miercuri ploioasă.

Fiindcă pelerinele lor de ploaie erau
încă la curățătorie, Claude și domnul
Scămoșos trebuiseră să lase aventurile
pe altă zi. Fuseseră nevoiți să rămână
în casă.

Domnul Scămoșos și-a umplut timpul
scriind povestea vieții lui, iar Claude
și-a umplut timpul plictisindu-se.

Mai întâi, s-a aruncat pe covor
și s-a prefăcut bolnav până când
domnul Scămoșos s-a ridicat de la birou
și l-a băgat în seamă.

Când asta n-a mers, Claude a alergat de câteva ori în cerc, s-a uitat la un film foarte interesant cu cowboy, după care a dat un concert pentru toți ceilalți prieteni ai săi. A fost un succes răsunător.

Domnul Miroșel

Doctorul Os Molfăicios

Madam Botoșica Ronțăica

← Keith

Dar acum era joi și ieșise soarele.
Claude avea nevoie de niște aer proaspăt.

— Cred că o să mă duc la țară, a anunțat el.
Zis și făcut.

Domnul Scămoșos s-a hotărât
să-l însoțească, dat fiind că se împotmolise
într-un capitol complicat din cartea lui
și o ieșire în natură i-ar fi prins bine.
Era însă puțin îngrijorat de mersul
la țară – auzise că totul era foarte verde
și știa din pățite că verdele îl face
să pară palid la față.

Dar și-a promis
că o să fie curajos,
așa că cei doi prieteni
au purces la drum.

Nu le-a luat mult
să ajungă la țară.
Claude era uimit
de cât de întins
și de verde era totul.
Până la urmă, domnul
Scămoșos a hotărât
că și lui îi plăcea.

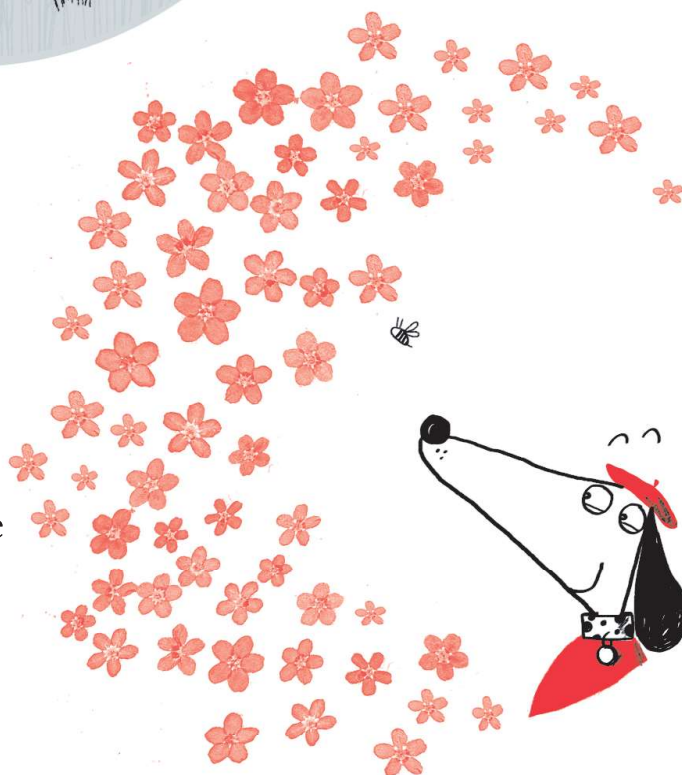

Erau atâtea
de văzut.

Claude a privit
iarba.

Claude
a privit
florile.

Și un iepure mai degrabă speriat
l-a privit înapoi!